

Warszawa, dnia 08 stycznia 2019 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

PT7.056.5.2018.BRAI.676

Pan
Roman Jacek Arseniuk

Szanowny Panie,

Na wstępie, pragnę podkreślić, że doceniam Pana zaangażowanie i troskę o interes publiczny.

Odpowiadając na Pana petycję wniesioną 8 października 2018 r. do Ministra Finansów – Pani Teresy Czerwińskiej, aby objąć obowiązkiem ewidencjonowania obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących usługi telekomunikacyjne, a także po przeanalizowaniu postulatów zawartych w pismach z 15 listopada 2018 r. skierowanych do Ministra Finansów – Pani Teresy Czerwińskiej oraz do Prezesa Rady Ministrów – Pana Mateusza Morawieckiego o wystąpienie do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem o zbadanie zgodności rozporządzenia z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących¹ z art. 111 ust. 8 ustawy o podatku od towarów i usług², działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z 11 lipca 2014 r. o petycjach³, uprzejmie informuję.

W petycji z dnia 8 października 2018 r. wskazuje Pan na „przedsiębiorców telekomunikacyjnych wystawiających setki tysięcy lipnych faktur w tym celu, aby przy wykorzystywaniu e-sądu ograbić obywateli polskich” z tytułu świadczonych usług telekomunikacyjnych.

Zasadą jest, jak słusznie Pan wskazuje, obowiązek ewidencjonowania sprzedaży na rzecz konsumentów za pomocą kas rejestrujących.

Zgodnie z art. 111 ust. 1 ww. ustawy o podatku od towarów i usług podatnicy dokonujący sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych są obowiązani prowadzić ewidencję obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących i tym samym dokumentować dostawy towarów lub świadczenie usług paragonem fiskalnym wystawianym na kasie rejestrującej. Wówczas podmiot wskazany w tej regulacji otrzymuje paragon fiskalny potwierdzający dokonaną sprzedaż.

Jednakże minister właściwy do spraw finansów publicznych na podstawie delegacji ustawowej określonej w art. 111 ust. 8 ww. ustawy o podatku od towarów i usług, może zwolnić na czas określony niektóre grupy podatników i niektóre czynności z obowiązku ewidencjonowania przy zastosowaniu kas rejestrujących. Korzystając z tej delegacji, usługi telekomunikacyjne zostały zwolnione z obowiązku stosowania kas, podobnie jak inne masowe usługi, np. dostawa mediów,

¹ Dz. U. poz. 2454, ze zm.

² Dz. U. 2018 poz. 2174, ze zm.

³ Dz. U. 2018 poz. 870

odbiór śmieci, dostawa wody, itp. Uzasadnieniem dla tego zwolnienia jest właśnie masowość usług oraz istotne ekonomiczne i administracyjne skutki biznesowe, jakimi są wysokie koszty finansowe odpowiedniej przebudowy systemów billingowych i finansowo-księgowych podmiotów świadczących tego rodzaju usługi oraz koszty wysyłki paragonów do konsumentów tych usług. Zmiany te niewątpliwie przyczyniłyby się do podniesienia kosztów dla konsumentów usług.

Przy czym wprowadzenie obowiązku stosowania kas rejestrujących przez branżę telekomunikacyjną nie prowadziłoby do uzyskania takiego efektu fiskalnego, który uzasadniałby wprowadzenie tego obowiązku. Pragnę zaznaczyć, że informacje dotyczące wysokości obrotu z transakcji podlegających opodatkowaniu VAT na rzecz konsumentów są w tej chwili efektywnie raportowane przez dostawców usług telekomunikacyjnych, za pomocą plików JPK_VAT i dostępnych przy kontroli wyciągów z systemów billingowych tych firm. Ministerstwo Finansów dostało sygnałów dotyczących oszustw lub uchybień, czy tendencji do unikania opodatkowania przez tę branżę.

Zgodnie z rekomendacjami Ministerstwa Finansów dotyczącymi JPK_VAT, dane dotyczące transakcji na rzecz osób fizycznych powinny być raportowane przez usługodawców zbiorczo. W związku z powyższym branża telekomunikacyjna nie ma również obowiązku wystawiania faktur na rzecz osób fizycznych. Wystawianie faktur na rzecz konsumentów nie wpłynie na prawidłowość rozliczeń podatku VAT ani zwiększenie efektywności kontroli po stronie służb skarbowych.

Odnosząc się do problemu, na który Pan wskazuje, który wynika z praktyki wystawiania przez niektórych przedsiębiorców z tej branży faktur na rzecz konsumentów, to zagadnienia tego nie należy rozpatrywać w kategoriach spraw podatkowych, dla których właściwy byłby Minister Finansów.

Jeżeli faktycznie problem występuje, to właściwym w sprawie e-sądów jest Minister Sprawiedliwości.

Odnosząc się natomiast do Pana zarzutów dotyczących sposobu wydawania rozporządzeń, należy zauważyć, że rozporządzenie jest aktem normatywnym o charakterze wykonawczym w stosunku do ustawy, który wydawany jest przez enumeratywnie wskazany w Konstytucji RP krąg podmiotów, na podstawie szczegółowego upoważnienia ustawowego oraz w celu jego wykonania. Nie istnieją rozporządzenia inne niż wykonawcze. Rozporządzenie jest aktem prawa o charakterze powszechnie obowiązującym wobec tego może stanowić podstawę do egzekwowania praw i obowiązków od jednostki.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 Konstytucji RP upoważnienie zawarte w ustawie powinno zawierać organ właściwy do wydania rozporządzenia, zakres spraw przekazanych do regulacji oraz wytyczne co do treści rozporządzenia. Wynika z tego, iż ustawodawca zobligowany jest nie tylko do wyznaczenia organu upoważnionego do wydania rozporządzenia, ale także do określenia zakresu materii, która ma być unormowana w tym rozporządzeniu i wytycznych co do zakresu przekazywanych spraw.

Rozporządzenie każdorazowo wymaga szczegółowego upoważnienia zawartego w ustawie, co wiąże się z wymogiem wskazania organu, który ma możliwość jego wydania oraz określenia precyzyjnie materii rozporządzenia. Istotnym celem wydawania rozporządzeń jest konkretyzacja ustaw. Wymóg ten oznacza, iż rozporządzenie zawierać powinno te same cele, które zawarte są w ustawie. Nie jest możliwe więc zastosowanie regulacji, które w nadmierny sposób przekształcałyby sens i zakres przedmiotowy ustawy.

Jeżeli w rozporządzeniu nie zawarto daty końcowej swego obowiązywania to dopiero wydanie nowego rozporządzenia likwiduje stosowanie poprzedniego rozporządzenia, bądź też reguluje te same kwestie w nowy sposób.

Biorąc pod uwagę powyższe, a także mając na uwadze uwarunkowania budżetowe oraz organizacyjne nie jest intencją Ministra Finansów obejmowanie jednorazowo wszystkich pozostałych podatników obowiązkiem ewidencjonowania za pomocą kas rejestrujących.

Odnosząc się natomiast do postulatów wyrażonych w pismach z dnia 15 listopada 2018 r. o zbadanie zgodności rozporządzenia z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących z art. 111 ust. 8 ustawy o podatku od towarów i usług, wyjaśniam co następuje.

Głównym zadaniem Trybunału Konstytucyjnego (TK), jest czuwanie nad zgodnością norm prawnych rzędu niższego z normami prawnymi rzędu wyższego (przede wszystkim z Konstytucją), a także wykluczanie niezgodnych norm z obowiązującego systemu prawa.⁴

Do kompetencji TK zaliczyć możemy: kontrolę norm, czyli orzekanie o zgodności aktów normatywnych z Konstytucją RP, orzekanie o zgodności ustaw z ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi, których ratyfikacja wymagała uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie, orzekanie w sprawach skarg konstytucyjnych, orzekanie o zgodności z Konstytucją działalności lub celów partii politycznych, rozwiązywanie sporów kompetencyjnych pomiędzy centralnymi konstytucyjnymi organami państwa, rozwiązywanie spraw o zaistnieniu tymczasowych utrudnień w sprawowaniu urzędu przez Prezydenta RP.

W Konstytucji RP podmioty mogące składać wnioski do Trybunału Konstytucyjnego zostały podzielone na trzy grupy, ze względu na zakres aktów normatywnych, które mogą zgłosić do kontroli przed TK. Organy zaliczone do pierwszej grupy mogą kwestionować każdy akt prawny, który podlega kontroli TK. Stanowią ją: Prezydent RP, Marszałek Sejmu, Marszałek Senatu, Prezes Rady Ministrów, 30 senatorów, 50 posłów, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, Prokurator Generalny, Prezes Najwyższej Izby Kontroli, Rzecznik Praw Obywatelskich.

Organy drugiej grupy mogą kwestionować tylko akty prawne dotyczące ich zakresu działania. Są to: organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego, ogólnokrajowe organy związków zawodowych, ogólnokrajowe władze organizacji pracodawców i organizacji zawodowych, kościoły i związki wyznaniowe.

Do trzeciej grupy należy Krajowa Rada Sądownictwa, która ma możliwość zainicjować postępowanie o zgodność aktu normatywnego z Konstytucją RP.

Żaden inny podmiot nie ma legitymacji, aby zwrócić się do Trybunału Konstytucyjnego w sprawie zbadania konstytucyjności aktu prawnego.

Z poważaniem

Z upoważnienia Ministra Finansów
Zastępca Dyrektora Departamentu Podatku od Towarów i Usług
Zbigniew Makowski

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

---

⁴ Ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072)